

Productie A

Datum: 26-02-2008

Dossiernummer: 08-573

Betreft: Productie A

Samensteller: A.J.A. van Betten

Versie: Definitief

Aanleiding:

Oprachtgever, de heer Smedema uit Drachten, heeft mij gevraagd een onderzoek in te stellen naar feiten en omstandigheden die hij heeft beschreven in een boek "Vechten tegen het onbekende" en op zijn Site die dezelfde naam draagt. Ik, Sander van Betten, zal objectief mijn bevindingen weergeven. Met nadruk wil ik hierbij aangeven dat ik door niemand onder druk ben gezet, of op enige andere wijze beïnvloed ben tijdens mijn werkzaamheden.

Onderstaand een deel van de tekst zoals die achter op het boek te lezen is, in het kort is dat de zaak waar het om gaat.

Citaat:

"Wanneer Hans in 2000 navraag doet naar zijn dertig jaar durende geheugenverlies, ontkent iedereen, inclusief familie, medici en justitie. In de zeven jaren die volgen gaat hij, samen met zijn lieve vrouw, door een hel. Net als iedere buitenstaander, gelooft zij niet dat een vrouw dertig jaar lang kan worden misbruikt zonder het zelf te beseffen! Niets lijkt hun bespaard te worden. Ze worden door familie en medici tegen elkaar uitgespeeld, terwijl justitie iedere hulp weigert en de overheid juist de helpende hand biedt aan de bedriegers.

De bizarre misdrijven die dit boek beschrijft, vonden niet alleen plaats in Nederland, maar ook in Duitsland, Frankrijk, Spanje en Amerika. Een Amerikaan, een medewerker van de Amerikaanse inlichtingendienst, heeft Hans nog geholpen, maar werd vervolgens meedogenloos door de Nederlandse overheid bedrogen. Daardoor werd hij gevangengenomen, veroordeeld, oneervol ontslagen en moesten hij en zijn gezin zes jaar lang onschuldig creperen, tot hij kans zag om in 1996 met wat advies van o.a. toen ambassadeur Paul Bremer zijn onschuld te bewijzen.

Wat in het boek wordt beschreven, wordt nog door vrijwel alle psychiaters voor onmogelijk gehouden.

Hans werd door zes psychiaters paranoïde verklaard en raakte daardoor, zonder enig onderzoek op recht op verdediging, volledig arbeidsongeschikt. Hervonden herinneringen zoals deze zijn onmogelijk, dus (!) je bent “schizofreen”, luidde hun stompzinnige diagnose. De totale advocatuur heeft al vier jaar “geen tijd”!

Einde citaat.

Feit is dus dat Hans Smedema in het jaar 2000 langzamerhand bewust werd van wat hem en zijn vrouw, dertig jaar lang, schijnbaar is overkomen. In deze fase van het onderzoek schrijf ik zeer bewust “schijnbaar” omdat de aangedragen bewijzen vooralsnog eenzijdig zijn. Feit is wel dat er veel vreemde zaken en toevalligheden zijn, die onderzocht zouden moeten worden.

Enkele zaken beschrijf ik verderop in dit stuk. Voor diegenen die geïnteresseerd zijn in deze materie verwijs ik graag naar de Site van de heer Smedema; www.vechtentegenhetonbekende.nl. Ik adviseer de lezer van dit stuk, kennis te nemen van deze Site, temeer daar ik inhoudelijk op verschillende zaken in ga.

Enkele vreemde zaken zijn onder meer het feit dat de heer Smedema onvruchtbaar gemaakt zou zijn. Feit is dat er verschillende artsen zijn die dat bevestigen, maar ook een enkeling die het een “huidplooi” noemt en zegt dat er weldegelijk enkele zaadcellen zouden zijn. Cruciaal is de vraag of hij al dan niet gesteriliseerd is. Er zijn vier brieven van medici die onderzoek gedaan hebben, waaruit minimaal blijkt dat er zaken in het kader van onvruchtbaarheid niet kloppen.

Let wel, dit staat op schrift! De heer Smedema is destijds vier uur “onder het mes” geweest en omdat er geen getuigen bij waren kan er van alles gedaan zijn. Een advocaat zou een gewaarborgde kijkoperatie kunnen laten uitvoeren teneinde duidelijkheid te verkrijgen in deze. Een arts schrijft in een van de brieven dat excisie (uitsnijding weefsel voor onderzoek) wel mogelijk is om nader te bepalen wat er aan de hand is. Tot op heden is dit echter niet gedaan. Mij lijkt het gewenst dat hier duidelijkheid in komt, iets wat niet zo moeilijk kan zijn om vast te stellen.

Als aangetoond kan worden dat de heer Smedema vanaf het begin van de jaren zeventig onvruchtbaar is, lijkt mij duidelijk dat hij derhalve niet de vader kan zijn van de kinderen. Ook als er iets anders op medisch gebied met hem gedaan is waar hij geen weet van heeft zou dit een onderzoek rechtvaardigen. Een ervaren arts zou dit zonder veel moeite moeten kunnen constateren.

Er is naar dit feit onderzoek gedaan (z.g. vaderschapstest) om aan te tonen of hij al dan niet de vader is. Dit onderzoek is gedaan in het buitenland en omdat niet geheel doorzichtig is geweest hoe dat in zijn werk ging, is er terechte twijfel over de betrouwbaarheid van dit z.g. DNA onderzoek. Een gewaarborgd onderzoek bij een gerespecteerd laboratorium kan wellicht uitkomst bieden.

Tijdens het schrijven van dit stuk zijn wij daar mee bezig. Er zijn meerdere aanwijzingen waaruit zou blijken dat de heer Smedema niet de vader van de kinderen zou zijn. Later meer hierover.

Al met al een complexe zaak waardoor de heer Smedema en zijn familie nog dagelijks met de gevolgen geconfronteerd worden. Niet alles is even helder en duidelijk, echter is het wel duidelijk dat deze familie geholpen moet worden. Door deze zaak aandacht te geven in de pers, zou er uiteindelijk een doorbraak kunnen worden geforceerd doordat er betrokkenen willen praten.

Duidelijk is dat de heer Smedema door meerdere psychiaters paranoïde is verklaard, de rapporten zijn ter inzage op de eerder genoemde Site na te lezen. Sommige noemen het zelfs een “waanstoornis” in een chronische vorm en ook noemen ze het “jaloersheidswaan”.

De heer Smedema is volgens hemzelf niet voldoende gehoord, zelf beweerd hij dat hij leed aan amnesie, een vorm van geheugenverlies. Vanwege een geheugenverlies en verdringing zijn pas veel later (vanaf het jaar 2000) vele herinneringen teruggekomen.

Zijn vrouw leidt volgens zijn zeggen nog steeds aan een “dubbele persoonlijkheid” en amnesie. Ik heb daar onvoldoende kennis van om hier een oordeel over te geven, maar de op zijn Site geplaatste rapporten en zijn eigen relaas geven opheldering.

Algemeen:

We kunnen stellen, dat als alles, of een deel van de beweringen van de heer Smedema juist zijn, hij grote materiele en immateriële schade heeft geleden. Voor dat hij afgekeurd werd had de heer Smedema een goed inkomen en was hij een gelukkig mens met zijn gezin. Maatschappelijk gezien zou het onaanvaardbaar zijn dan een gezin zo kapot gemaakt kan worden door externe factoren.

Op dit moment lijkt het er op dat zijn vrouw hem gaat verlaten, iets wat niet zou zijn gebeurd als deze zaak niet aan de orde was geweest. Het grootste onrecht wat ik momenteel constateer is het vaststaande feit dat de heer Smedema geen advocaat kan vinden die deze zaak op wil pakken. Dit ondanks het feit dat er wel heel veel vraagtekens zijn met betrekking tot het onvruchtbaar maken van hem.

Hierover verder in dit stuk meer. Wanneer deze zaak op waarheid berust, iets wat ik op dit moment niet kan beoordelen, dan zullen er wellicht meer slachtoffers zijn in vergelijkbare zaken. Mede daarom zou een onderzoek op zijn plaats zijn.

Advocatuur:

Meestal is de eerste reactie van buitenstaanders die kennis hebben genomen van deze zaak, “neem maar een advocaat”. Dat lijkt erg logisch echter is daar direct al het eerste probleem, geen enkele advocaat is tot nu toe bereid om deze zaak op zich te nemen. Veel gehoorde reden is “ons kantoor is te druk, we hebben geen tijd”. En dergelijke antwoorden krijgt de heer Smedema reeds vier jaar.

Uiteindelijk heeft hij, de wanhoop nabij, de Deken van de Orde van Advocaten aangeschreven met het verzoek een advocaat aan te wijzen. Iets wat gebruikelijk is bij dergelijke problemen. De Deken heeft een advocaat aangewezen, echter heeft deze slechts drie gesprekken gevoerd met de heer Smedema. Een andere advocaat werd hem geweigerd.

Dit in combinatie met het feit dat er geen aangifte bij de politie gedaan kan worden, maakt het voor de heer Smedema langzamerhand onmogelijk zijn gelijk te behalen. Op zich is dat vreemd daar er voldoende vreemde zaken en aanwijzingen zijn die een onderzoek rechtvaardigen. Maar zonder advocaat komt hij niet ver op dit moment.

De heer Smedema vermoedt dat er op enige wijze overheidsbemoediging is, een stelling die door het feit dat hij geen enkele advocaat kan krijgen alleen maar sterker wordt. Zelf heb ik enkele advocaten gesproken zonder expliciet deze zaak te noemen, wel heb ik bij benadering uitleg gegeven over wat de bedoeling is.

Beide door mij gevraagde advocaten zeiden onafhankelijk van elkaar hetzelfde. Namelijk dat er eerst een “zaak” moet zijn voor dat er een advocaat gevonden kan worden.

Er moet dus iets te eisen of af te dwingen zijn via de rechter. Een “keiharde zaak” zou dus kant en klaar aangedragen moeten worden. En dat is in deze fase nu juist het probleem. Een vicieuze cirkel dus in mijn optiek. Om deze padstelling te doorbreken is het voor de hand liggend de pers en media in te schakelen.

Maar ook hier lijkt hetzelfde probleem te ontstaan, eerst zwart op wit bewijs en pas dan is er wellicht aandacht voor deze zaak. Maar als er zwart op wit bewijs zou zijn, is het benaderen van een advocaat ook geen enkel probleem en de pers komt dan vanzelf. Wellicht kan deze productie bijdragen een advocaat te overtuigen van de noodzaak.

Zelfs een procedure bij het Europees Hof is niet gelukt omdat het kennelijk ongegrond werd verklaard.

Bijzondere zaak:

Het zal de lezer ondertussen niet ontgaan zijn dat deze zaak veel bijzondere aspecten heeft en derhalve als “bijzondere zaak” aangeduid kan worden.

Enkele aspecten zijn;

- De heer Smedema zou niet de vader zijn van zijn drie kinderen, hij geeft zelf aan wie “met zeer grote waarschijnlijkheid” wel de vaders zouden zijn. Zelf geeft hij zelfs 12 punten aan waarom het zijn kinderen niet kunnen zijn. De drie vermoedelijke vaders zouden het zelfs aan Smedema verteld hebben.
- Uitzonderlijk is dat de heer Smedema en zijn vrouw volgens eigen zeggen, beiden aan geheugenverlies en verdringing onderhevig zijn.
- Er zou zelfs sprake zijn van een dubbele persoonlijkheid of emotionele persoonlijkheid.
- De heer Smedema kan geen advocaat krijgen terwijl dit een recht van elke burger zou moeten zijn. Hij heeft honderden advocaten benaderd volgens eigen zeggen. Er is geen enkele reden om dit niet te geloven.
- De heer Smedema vermoedt ondertussen dat de overheid erbij betrokken is. Dit vermoeden lijkt een logisch gevolg, daar hij op elk gebied tegengewerkt wordt. Hier geeft hij zelf 14 punten aan waarop dat gebaseerd is.
- Ook noemenswaardig is het feit dat de heer Smedema hoge beloningen in het vooruitzicht stelt voor mensen die hulp bieden en met aanwijzingen en bewijzen komen.
- Veel betrokkenen hebben op enig moment hun mond voorbij gepraat ten opzichte van de heer Smedema, maar willen dat niet bevestigen.
- Chirurg A ziet “slecht gehecht litteken” (onvruchtbaar gemaakt), chirurg B noemt het na lezen medisch rapport een “huidplooï”. Huidarts C noemt het ook een “huidplooï” en brandt het helemaal weg. Doormiddel van een kijkoperatie kan snel duidelijkheid komen.
- Tijdens een bijeenkomst in 1991, schijnen er getuigen te zijn geweest die hebben waargenomen dat de vrouw van de heer Smedema op een ongebruikelijke plaats met twee mannen gezien is. Onderzoek naar dit feit is van belang.
- Opvallend is de rol van een zekere Jan van B. die in de jaren zeventig woonruimte verhuurde aan de vrouw van de heer Smedema. Deze Jan van B. is vooralsnog niet bereikbaar.

Dit zijn slechts enkele bijzondere zaken die uitgelicht zijn. In feite staat het boek en de Site; “Vechten tegen het onbekende” vol met dergelijke noemenswaardige punten.

Overheid:

De heer Smedema vermoedt dat de overheid (in meerdere geledingen) betrokken is, of zou moeten zijn bij deze zaak. In het boek en op de Site staan diverse concrete verdenkingen in die richting.

Zelf heb ik kennisgenomen van diverse correspondentie afkomstig vanonder meer; het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in de hoedanigheid van bevoegde instantie inzake AIVD, Ministerie van Algemene Zaken, ondertekend door Mr. Dr. J.P. Balkenende en brieven van artsen verbonden aan het ziekenhuis te Drachten.

Op het verzoek om kennisgeving naar de AIVD geeft het Ministerie als reactie dat ze geen informatie kunnen verstrekken omtrent het actuele kennisniveau bij de AIVD. Verder wensen ze geen mededelingen te doen.

Wanneer de heer Smedema in december 2007 een klacht indient bij hetzelfde Ministerie, geven ze aan dat er geen dingen hebben plaatsgevonden die hij heeft aangegeven en waarop de klacht dus gebaseerd is. "Uit dit onderzoek blijkt dat geen sprake is van enige onrechtmatige of anderszins onbehoorlijke gedraging jegens u door de dienst". De heer Balkenende schrijft dat hij voortzetting van de correspondentie niet zinvol acht en neemt verdere brieven voor kennisneming aan.

Of er daadwerkelijk niets bekend is over de heer Smedema of dat ze gewoon niets willen zeggen kan ik niet beoordelen. Vreemd zou het echter wel genoemd kunnen worden.

Enkele punten waaruit de bemoeienis van de overheid zou blijken zijn;

- De heer Smedema heeft verschillende malen geprobeerd aangifte bij de politie te doen, echter was dit niet mogelijk.
- Politie en Justitie weigeren hulp aan de heer Smedema en zijn gezin.
- Om welke reden wil geen enkele instantie deze zaak oppakken?

Overheidsbetrokkenheid is dus vooralsnog niet zwart op wit aangetoond, echter zijn er punten genoeg om door een advocaat goed uit te laten zoeken en de verantwoordelijke uit te dagen om eventueel onder ede uitspraken te doen.

Resumé:

Het is dus duidelijk dat er in deze zaak dingen gebeuren, en/of niet lijken te kloppen met de ervaring die de heer Smedema hiermee heeft. Omdat diverse zaken onverklaarbaar lijken, steunen deze wel de verklaringen van de heer Smedema. Omdat er veel onderdelen zijn die erg lang geleden hebben plaatsgevonden is het op dit moment niet duidelijk of alles ook daadwerkelijk bewezen kan worden.

Zolang de echte keiharde bewijzen uitblijven lijkt het voor hem onmogelijk een advocaat op deze zaak te krijgen. Wel is ondertussen aannemelijk gemaakt dat de uitspraken van de heer Smedema in zijn boek en op zijn Site tenminste deels zouden moeten kloppen. Er moet dus alles aan gedaan worden om minimaal pers aandacht te krijgen zodat er dan wellicht een advocaat opstaat die de zaak op wil pakken.

Het onder ede horen van diverse getuigen en/of mensen die er weet van hebben zou een belangrijke doorbraak kunnen forceren. De heer Smedema heeft een verleden als zakenman cq directeur van diverse bedrijven. De laatste jaren was hij actief al headhunter waardoor hij een autoriteit op zijn gebied was. Hij was altijd lid van meerdere zakenclubs waardoor hij een groot netwerk van relaties heeft. In een psychiatrisch rapport word zelfs gesproken over "Intelligentie: Hoog".

De heer Smedema heeft er zelf, voor zover ik dat kan inschatten geen enkel belang bij om dingen te verzinnen of om de waarheid aan te passen danwel te vormen. Ik heb de heer Smedema leren kennen als fatsoenlijke en aardige man.

Zelf neem ik niet alles zomaar voor waar aan, een gedegen onderzoek zou de waarheid boven de tafel moeten krijgen, doch heb ik geen enkele twijfel over de goede bedoelingen van hem. Hij eist openheid van betrokkenen, dat recht moet hij hebben en krijgt hij vooralsnog niet. Tot aan de hoogste instanties heeft hij geprobeerd zijn recht te halen, echter zonder resultaat.

Dat hij met dit zeer persoonlijke verhaal de landelijke pers zoekt spreekt mijns inziens boekdelen.

Advies:

Afgezien van mijn eerdere voorstellen inzake uit te voeren onderzoeken ter onderbouwing van de stellingen van de heer Smedema, stel ik voor dat de heer Smedema de pers en diverse media gaat benaderen met deze zaak. Naar mijn overtuiging zijn er feiten voldoende om tenminste enige aandacht te krijgen. Als er bemoeienis van de pers is, zullen wellicht anderen opstaan die enkele zaken kunnen bevestigen of er iets over willen vertellen. Pas dan zal er een doorbraak komen en zal de uiteindelijke waarheid aan het licht komen, wat deze waarheid ook mag zijn. Gelijktijdig zal de heer Smedema het zoeken naar een advocaat niet op moeten geven. Een advocaat is onontbeerlijk voor het verdere verloop van deze zaak, en voor het in goede banen leiden en verwerking van de bovengehaalde informatie.

Aldus opgemaakt;

A.J.A. van Betten

K-2 Recherchebureau
Postbus 45
8060 AA Hasselt (ov)
038-4773660